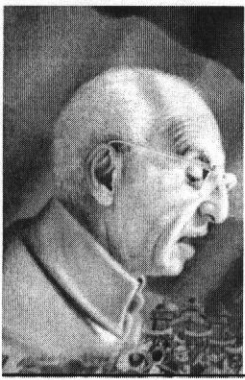

استقرار حاکمیت ملی
هدف جبهه ملی ایران است

بنام خداوند جان و خرد

ایران باید از فرصتها فقط بر پایه حفظ منافع ملی خود بهره بجوید

و اعتراض چین، برای سرکوب نیروهای چینی که گاه به گرجستان پناه می‌برند، یکباره دست به گسیل داشتن نیروی نظامی به گرجستان می‌زند و هیچ اتفاقی هم نمی‌افتد. در این میان به یک اعتبار فقط حاکمیت ایران است که همچنان در چارچوب شعاری و برکنار از یک تحلیل همه جانبه در راستای منافع ملی، به کلی گویی پرداخته و با وجود موضع گیریهای شدید صدام و طه یاسین رمضان در برابر ایران و لطمه کم نظیر و فاجعه آمیزی که طی هشت سال جنگ، عراق و رژیم صدام بر ایران وارد ساختند، همچنان به تکرار مواضعی ادامه می‌دهد که هیچگونه توجیه منطقی در پیوند با منافع ملی ایران در محتوای آن دیده نمی‌شود. اینکه

مردم عراق خود باید سرنوشت خویش را تعیین کنند و آمریکا نباید به عنوان قدرت برتر جهان هر چه می‌خواهد انجام بدهد، سخن دلنشینی است، ولی واقعیت‌های تلخ موجود به هیچ وجه همخوانی با آن ندارد. در حالیکه صدام بزرگترین فاجعه قرن را بر ملت ایران تحمیل ساخت و با وقاحت هر چه تمامتر اظهار می‌دارد که بزرگترین گله‌اش از خداوند آنست که چرا ایرانی، اسرائیلی و مگس را آفریده و طه یاسین رمضان حاکمیت ایران را با صراحت به همکاری با اسرائیل متهم می‌سازد، چگونه است که بر قدرت نشستگان طی سالها بعد از جنگ همه را نادیده انگاشته و گویی که قطعنامه ای بنام قطعنامه ۵۹۸ وجود نداشته و دبیر کل سازمان ملل، عراق را مسئول تجاوز به ایران معرفی نکرده است. حالا هم که

تا جولان را تخلیه کند. ترکیه نیز می‌کوشد تا از ایجاد حکومت فدرال در عراق و قطعیت یافتن خودمختاری کردها در شمال آن کشور جلوگیری کند، زیرا آن را عاملی برای تقویت موقعیت پانزده میلیون کرد باشند ترکیه و تلاش آنها برای دستیابی به گونه‌ای خودمختاری مشابه شمال عراق می‌داند. به همین دلیل است که طی

در صورت حمله به عراق، ایران باید از فرصتها فقط بر پایه حفظ منافع ملی خود بهره بجوید، هیچکس حق ندارد با هیچ بهانه و استدلالی کشور را به آتش بکشد.

چند ماه گذشته در چارچوب رهبری حرکت پان ترکیسم خود، به بهانه حمایت از شماری از ترکمن‌های ساکن عراق، خواستار سلطه یافتن بر منطقه مهم و نفت خیز کرکوک و موصل می‌باشد. ترکیه با طرح این مطلب می‌خواهد به مرگ بگیرد تا به تب راضی شوند. در مجموع، همه کشورهای منطقه هر یک به گونه‌ای با توجه به منافع ملی روشن خویش در مورد حمله آمریکا و انگلیس به عراق و پیامدهای آن موضع خاص خود را داشته و دارند، همانطور که کشورهای صاحب قدرت جهان نیز مانورهایشان در راستای حفظ منافع ملی صورت می‌پذیرد، چنانکه روسیه بدون کسب مجوز از شورای امنیت و با اطمینان خاطر از سکوت آمریکا و نادیده انگاشتن موضوع از سوی اتحادیه اروپا

بیش از همه به جنبه‌های روابط اقتصادی با عراق می‌اندیشند، چنانکه روسیه پیشنهاد بستن یک قرارداد ۴۰ میلیارد دلاری را مطرح ساخته است. کشورهای عربی خاورمیانه که هیچ یک، بویژه عربستان، مصر و کویت تمایلی به ادامه رژیم کنونی صدام ندارند، با این حال به دلایل مختلف، از جمله برخی موضع گیریهای آمریکا در

قبال ساختار غیرمردمسالارانه شان از یک سو، فشار بیش از حد اسرائیل بر فلسطینی‌ها با حمایت آمریکا، بر خلاف جنگ خلیج فارس نغمه مخالفت سر داده‌اند و حتی عربستان تا چند روز پیش اعلام داشته بود که آمریکا حق استفاده از پایگاههای خود در عربستان برای حمله به عراق را ندارد ولی قطر پایگاههای نظامی بسیار مجهزی را که بوسیله آمریکاییها ساخته شده در اختیار گذارده است اینهمه در حالی است که بنظر نمی‌رسد اگر حمله به عراق قطعی شود و توافق‌های پشت پرده در مورد گروه جانشین با کشورهای منطقه به انجام برسد هیچ یک از آنها در عمل مشکلی در برابر آمریکا پیش نمی‌آورند. مخالفت‌های سوریه نیز در راستای آنست که بتواند آمریکا را وادار به فشار بر اسرائیل سازد

در صورت حمله به عراق، ایران باید از فرصتها فقط بر پایه حفظ منافع ملی خود بهره بجوید، هیچکس حق ندارد با هیچ بهانه و استدلالی کشور را به آتش بکشد.

با فرارسیدن سالروز فاجعه ۱۱ سپتامبر، بار دیگر که در سراسر جهان با تعبیرهای مختلف درباره این رویداد سخن گفته شد و هر قدر مقامهای آمریکایی بر روی مرحله دوم عملیات، یعنی حمله به عراق، بیشتر تأکید کردند، موضع گیریها و اظهارنظرهای مخالف کشورهای صاحب قدرت جهان و کشورهای منطقه خاورمیانه اوج بیشتری گرفت. در خود آمریکا نیز شمار کمی از اعضای کنگره نیز در گفته‌هایی دو پهلو خواستار آن شدند که رئیس جمهور و وزیران دفاع و امور خارجه و مسئولان امنیت ملی به گونه‌ای روشن تر دلایل ضرورت حمله را توضیح بدهند. در میان کشورهای اروپایی آلمان و فرانسه بیش از همه نغمه مخالفت ساز کردند که هر یک دلایل خاص خود را دارند. آلمان نگران انتخابات سرنوشت ساز خود است و فرانسه با توجه به طلب‌های خود از عراق و چشم دوختن به روابط اقتصادی حسنه‌ای که می‌تواند با رفع بحران با عراق داشته باشد، با تصمیم یک جانبه آمریکا مخالفت می‌کند و معتقد است که باید در این باره سازمان ملل و بویژه شورای امنیت تصمیم گیری کند. روسیه و چین نیز خواستار آن هستند که با بازگشت بازرسان سازمان ملل به عراق ماجرای حمله نظامی منتفی شود. این هر دو نیز